

[Tom Behnke]

Til trods for de ændringer, der kommer til, vil det forslag, der ligger på bordet, ikke gøre op med de dårlige ting, der foregår i Danmark, og derfor kan vi ikke godkende det. Der skal helt andre ting på bordet, og som jeg indledte med at sige, at hvis vi fik disse sager henlagt til domstolene, er jeg sikker på, at mange af de sager, der hidtil har været behandlet på en forkert måde, i fremtiden ville få en langt mere retfærdig behandling.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal være den første til at beklage, at vi i dag er nødt til at trække Centrum-Demokraternes og Fremskridtspartiets ændringsforslag. Der er altså en teknisk uklarhed, som vi først er blevet opmærksom på her til morgen, og det påtager jeg mig meget gerne skylden for. Jeg er den, der har været længst i Folketinget, og det er muligt, at jeg har været lidt uklar i mine meldinger. Men vi stiller altså forslagene om telefonkontrol igen, så ved tredjebehandlingen af dette forslag får vi diskussionen en gang til.

Jeg vil gerne sige til regeringen, at jeg stadig væk ikke forstår, at regeringen kan godtage dette lovforslag som et borgerligt lovforslag. Jeg forstår stadig væk ikke, at regeringsmedlemmerne har kunnet sidde med bind for øjnene i regeringsmødet og godkende dette lovforslag. Jeg forstår simpelt hen ikke, at de ministre, som vi ved rejser rundt til talrige forsamlingshuse og taler om familien og børn og ih, hvor har vi det godt, kan være med til dette lovforslag, der handler om, hvordan man tvangsfjerner og behandler de 700 børn her i landet, der har det allerdårligst. Jeg forstår ikke, at regeringsmedlemmerne kan sidde sådan med bind for øjnene; det kan ikke være borgerlig politik, at man laver et sådant lovforslag.

Hvad er det, man har gjort med dette lovforslag? Ja, man har rettet op på nogle ting. Det, der har været ulovligt, det, man har gjort uden retskendelse, det, ombudsmanden har kritiseret, har man nu fået rettet op på, og så har man lavet det helt store, at der nu skal være en plan. Vi ved jo nok, hvordan det før er gået med planerne i Folketinget: det er gået ad h til. Plan og plan, hvor mange gange kan man egentlig overholde en plan i et forløb med børn? Jeg håber, man kan gøre det, og jeg håber, at det eneste, der kommer ud af det, er, at man virkelig får lavet en plan for, hvornår et

barn kan komme hjem igen, for det er det, det handler om. Det handler ikke om, at et barn i en eller anden ulykkelig situation er blevet tvangsfjernet og til evig tid ikke skal se sine forældre og have kontakt med de pårørende.

Der står også nogle meget fine bemærkninger i lovforslaget, og jeg er vidende om, at ministeren kommer med en meget fyldig vejledning, som jeg selv i de forhandlinger, der har været, har været med til at præge et langt stykke hen ad vejen, men jeg er nødt til at sige til regeringen og til ministeren: Når konflikten er der, er det afgørende nu engang, hvad der står i loven, og vi ved, at disse sager med børn er avisstof og forbliver konfliktstof, medmindre forældrene bøjer sig for et hårdnakket system. Men vi ønsker vel ikke, at det er systemet, der skal dirigere det her. Jeg bliver nødt til at spørge ministeren: Er det systemet, der skal dirigere det, eller hvem skal dirigere det? Det er meget uklart, for det er ikke så soleklart, som man giver udtryk for det i bemærkningerne og i den i øvrigt gode vejledning, hvad det er, man retter op på, og det er jeg nødt til at sige til ministeren. Jeg tror, vejledningen bliver god, og ministerens ord til mig under forhandlingerne har også været, at man brugte vejledningen som en bibel. Bare de så også gør det rundt omkring.

Jeg er nødt til at sige, at vi undlader at stemme. Jeg synes, der er noget godt i forslaget, og det skal jeg nok komme til, hvis jeg har taletid nok, men jeg tager det dårlige først.

Når det drejer sig om børn, forstår jeg stadig væk ikke, at en regering kan vedtage, at der skal være en telefonkontrol, som skal udøves af nogle sociale mennesker, uden at der har været en dommerkendelse inde i billedet. Det er også grunden til, at vi har stillet vores ændringsforslag. Det, man gør med dette forslag, er, at man stiller de 700 børn, som har det allerdårligst i dette land, dårligere end de kriminelle. Men o.k., hvis det er regeringens borgerlige politik, må vi jo sige, at det er der ikke noget at gøre ved, og jeg er nødt til at sige, at så kunne vi ikke påvirke regeringen i en borgerlig retning. Man har så bødet lidt på det i den allersidste slutfase, man har nemlig sagt, at det nu skulle mærkes til bestemte personer, og så har man nævnt nogle ting som incest osv. Jeg er nødt til at sige til ministeren: I sådanne sager er det så let som ingenting at få en dommerkendelse.